

Kleopatra- królowa, uwodzicielka, polityczka.

Kleopatra - ostatnia królowa Egiptu, rządziła od 51 r. p.n.e do 30 r. p.n.e w Egipcie pochodziła z dynastii Ptolemeuszów. Była córką Ptolemeusza XII Auletesa („flecisty”) nie znamy imienia jej matki. Po wstąpieniu na tron poślubiła swego brata Ptolemeusza XIII. Na skutek spisku musiała uciekać z Egiptu do Palestyny. Po śmierci męża w 47 r. p.n.e. Juliusz Cezar postanawia, że Kleopatra będzie rządziła Egiptem wspólnie z młodszym bratem Ptolemeuszem XIV. W tym okresie zaczął się słynny romans Kleopatry z Cezarem, która rodzi mu syna Ptolemeusza Cezara zwanego Cezarionem. W 46 roku wybrała się do Rzymu, gdzie spędziła 2 lata. Po śmierci Cezara wróciła do Egiptu, gdzie zamordowała Ptolemeusza XIV i zaczęła rządzić krajem w imieniu syna. Po zwycięskiej dla Marka Antoniusza bitwie Filippi spotkała się z nim w Tarsie, co dało początek ich romansowi – urodziła mu dwójkę dzieci. Do Egiptu przyłączono nowe terytoria: Cypr, część Krety a samo państwo znacznie się wzmocniło. 2 września 31 roku Antoniusz poniósł klęskę w bitwie pod Akcjum, a w roku 30 do Egiptu wkroczyły wojska Oktawiana. Nie widząc szansy na utrzymanie się u władzy Kleopatra 12 sierpnia 30 roku popełniła samobójstwo, prawdopodobnie wypijając truciznę.

Kleopatra była pełna wdzięku i uroku, potrafiła oczarować każdego. Tembr głosu, przymknięte dokładnie wymalowane oczy w połączeniu z bystrością umysłu urzekały.

Kleopatra w przeciwieństwie do swoich poprzedników z rodu mówiła w języku egipskim. Biegła posługiwała się dziewięcioma językami. Jako wysokiej rangi arystokratka uczyła się historii, geografii, arytmetyki, geometrii, fizyki i astronomii. Do tego dochodziły także muzyka, taniec i malarstwo.

Dobrawa -czeska księżniczka.

Dobrawa - urodzona w 930r. zmarła 977r. Księżna Czech i Polski. Pochodziła z dynastii Przemyślidów, jej ojcem był Bolesław I Srogi. Jej mężem został Mieszko I. Miała z nim dwoje dzieci: Bolesława Chrobrego i Świętosława Sygryda. Dzięki małżeństwu z Mieszkiem I - Polska przyjęła chrześcijaństwo.

Jadwiga-I królowa Polski

Jadwiga Andegaweńska urodzona w 1373r zmarła w 1399r.Została koronowa w 1384r. na króla polskiego. Poszubiła Litwina - Władysława Jagiełłę i dała początek nowej dynastii Jaggielonów.Była również królowa węgierską.Podpisała unię w Krewie w 1385r. przez co Litwa stała się krajem chrześcijańskim. Jadwiga była dobrze wykształcona.Znała kilka języków(łacina,niemiecki, włoski).Dzięki temu podejmowała mądre decyzje.Dodatkowo interesowała się muzyką i śpiewem.Dbała o swoich poddanych,którzy ją szanowali.Wsparła Akademię Krakowską,przekazując jej swoje klejnoty i drogocenne suknie. Królowa zasłynęła ze swojej pobożności.

Hatszepsut

Hatszepsut faraon egipski.Panowała w latach 1479-1458p.n.e. Jej ojcem był Totmes I a matką Ahmes.Była przyrodną siostrą i żoną Totmesa II, z którym rywalizowała o sukcesję. Po jego śmierci objęła regencję w imieniu małoletniego Totmesa III.Prawdopodobnie w drugim lub trzecim roku regencji ogłosiła się władczą i przyjęła tytuł królewski.Jej zasługą było rozszerzenie stosunków handlowych.Była najdłużej panującym faraonem-kobietą.

Izabela Kastylijska

Izabela I Kastylijska – królowa Kastylii i Leónu w latach 1474–1504, a także królowa Aragonii w latach 1479–1504 jako żona Ferdynanda II Aragońskiego. Urodzona 1451 zmarła 1504. Jej małżeństwo i wspólne rządy z Ferdynandem Katolickim dały początek unii, w której efekcie powstało nowożytne państwo Hiszpanii.

Izabela przyczyniła się do zjednoczenia Hiszpanii, unowocześnienia państwa, posiadającego silną władzę królewską, zakończenia rekonkwisty (odzyskiwanie ziem zajętych przez muzułmanów na Półwyspie Iberyjskim) – zdobycie Grenady i przyłączenie jej do królestwa i odkrycia Nowego Świata (sfinansowała wyprawę Krzysztofa Kolumba, który miał znaleźć drogę morską do Indii. Ostatecznie Genuńczyk dotarł do Ameryki, zapoczątkowując okres odkryć geograficznych i kolonizacji.).

Izabela była osobą bardzo pobożną, inteligentną, odważną i samodzielną. Te cechy ukształtowały jej sposób rządzenia państwem.

Elżbieta Łokietkówna

Elżbieta Łokietkówna urodzona w 1305r. zmarła w 1380r. królowa polska, królowa węgierska, regentka w Polsce w latach 1370–1375, 1376–1377 i 1378–1380 z dynastii Piastów. Córka króla Władysława I Łokietka i królowej Jadwigi Bolesławówny. Żona króla Węgier Karola Roberta. Matka króla Węgier i Polski Ludwika Węgierskiego. Była siostrą Kazimierza Wielkiego.

W obliczu postępującej, śmiertelnej choroby męża zdobywała coraz większy udział we władzy. Uzyskała status nie tylko najbardziej samodzielnej, ale też najbardziej wpływowej ze wszystkich węgierskich królowych. Wydawała edykty regulujące wysokiej rangi sprawy królestwa, posługiwała się w imieniu syna główną pieczęcią królestwa. Brała udział w kluczowych rozgrywkach na arenie międzynarodowej: usiłowała osadzić swojego syna na tronie Neapolu, angażowała się w spory z cesarstwem i papieżem, występowała w roli mediatora między ościennymi mocarstwami.

Przez cały okres panowania wspierała brata, Kazimierza Wielkiego, między innymi zapewniając mu pomoc w negocjacjach z Czechami i Krzyżakami oraz wsparcie zbrojne potrzebne do przeprowadzenia podboju Rusi Czerwonej. Została wyznaczona przez Kazimierza na jego następczynię, w wypadku gdyby ten nie doczekał się legalnych synów. Zgodnie z polskim prawem dziedziczenia tron po śmierci Kazimierza miała przejąć nie sama Elżbieta, ale jej syn, Ludwik. Tak też się stało w 1370 roku. Do 1375 roku, a potem jeszcze przez kilka miesięcy na przełomie 1376 i 1377 roku, Elżbieta pełniła rolę polskiej regentki i tytułowała się polską królową. Była jedyną w historii Polski monarchinią sprawującą samodzielną władzę. Przyczyniła się do przyjęcia przywileju koszyckiego, który uTORował drogę do obrania polskim królem jej wnuczki, Jadwigi Andegaweńskiej.

